

briga za gospodarstvo sestre. Brusova je dala oskrbovati živino in svinje.

Najdeno truplo pod senom

Brusov hlapec se je pripeljal 21. julija zjutraj na Gselmanovo domačijo po seno, ki je bilo shranjeno na podstrešju hiše št. 137. Ko je odprl vežna vrata in stopal na podstrešje, mu je udaril v nos neprijeten duh po gnilobi. Že po prvih odgrinjanjih z vilami je zadel na precej razpadlo truplo Gselmanove. O najdbi je koj obvestil župana in ta orožnike, ki so dali truplo prenesti v mrtvašnico kamniškega pokopališča, kjer je bilo izvršeno sodno raztelesenje.

Kaj je pokazalo raztelesenje

Truplo Gselmanove je bilo sodno razteleseno 22. julija zjutraj. Zdravnik je ugotovil, da je bila Gselmanova umorjena z zabodljajem v srce in je bila koj mrtva. Ker je bilo truplo že precej razpadlo, pri

raztelesenju ni bilo mogoče dognati, če je morilec pred smrtonosnim sunkom z nožem žrtev še tudi davil. Zanimivo je tudi to, da v truplu Gselmanove ni bilo nobene krvi, ampak je vsa ztekla skozi rano.

Kdo je zločinec?

Sum krivde umora je padel na nekega starejšega mladoletnika, ki stanuje blizu domačije Gselmanove in je bil kljub 20 letom obsojen enkrat na osem mesecev, drugi na dve leti robije, katero je prestajal v mariborski kaznilnici in je bil lani v decembru pomiloščen. Osumljeni je sedaj nenadoma izginil in ga orožniki niso mogli izslediti. Upravičena je domneva, da je pobegnil kam v Avstrijo.

Poizvedovanja za pobeglim so dognala, da je pred dnevi vrnil svojemu bratu dolg 200 din z obrestmi vred. Osumljenega so videli večkrat pri Gselmanovi, kateri je pomagal pri raznih delih. Preiskava bo že dognala, ali je osumljeni res kriv.

Dekliški dan na Betnavi

Grad Betnava pri Mariboru je postal po zamisli in po dobroti prevzvišenega g. škofa naš novi, osrednji dom dekliškega gibanja za lavantinsko škofijo. Mnogo deklet je že sprejel ta dom, že lani ob Slomškovih dnevih in potem skozi vse leto ob priliki tečajev ali sestankov. Zlasti lepo je bilo na Betnavi ob liturgičnem tečaju v velikem tednu in pa v dneh 1., 2. in 3. maja ob priliki tečaja za voditeljice dekliških krožkov. In tudi sicer ob večjih ali manjših sestankih, ki se redno vrše na Betnavi, nam je Betnava pokazala, da nam je res dom, prijeten dom. Vsako deklet, ki je enkrat prišlo, se rado vrača nazaj, ker ve, da bo na Betnavi vedno našla novih sil za svoj idealizem, lastno plemenito stremljenje in za apostolsko delovanje, pa tudi vedno veselje, pesem in igro.

Dekleta! Sedaj se Betnava pripravlja na nov dogodek, na veliki »Dekliški dan« za Ma-

rijin praznik 15. avgusta in vas pričakuje. Sprejeti hoče množice naših dobrih, idealnih deklet iz vse škofije. Velik dan mora biti 15. avgust in na globoko mora zarezati v naše dekliško gibanje! Tisočem mora po škofu in drugih duhovniških Cerkev poglobiti visoki ideal pravega deklištva! Vsa, predvsem mlajša dekleta, ste vabljenе, ne le Marijine družbenice in članice prosvetnih društev, oziroma DKA, ne, vsa dekleta! Prav vsa, ki se veselite dekliške skupnosti, ki z veseljem prisluhnete besedi o našem dekliškem ponosu, o srečni prihodnosti, o pogumnem delu za širjenje kraljestva Kristusove ljubezni.

Marija nas čaka in nas vabi za svoj praznik, ob Njej se bomo v zborovanjih poglobljale. Za to gre, da se osrečimo ob viru prave sreče in še za to gre, da premišlimo, kako bi nesle svojo srečo drugim.

Dekleta! Pridite, da se bomo veselile naše skupnosti! Pridite z vsem svojim veseljem in v vsej svoji pestrosti (narodne noše, vezene obleke, dečle)! Ne bojte se žrtev!

Spored. Na predvečer, v soboto po prihodu vlakov, ob 19.15 otvoritev, procesija z Najsvetejšim, s svečami, v parku. V nedeljo: obha-

jlino sveto mašo ob 6.30 bo daroval Prevzvišeni. Po sv. maši skupno zborovanje, potem stanovsko razdeljena zborovanja za kmečka dekleta, za delavke in za inteligentke. Po okrepčilu popoldne skupno razvedrilo in sklepno zborovanje ter večernice. Govore č. gg. duhovniki in dekleta. — Dekleta, na veselo svidenje! — Po-drobnejša navodila dajejo č. župni uradi.

Obvestilo za gđne učiteljice. Iakreno ste vabljenе na ta »Dekliški dan«! Temu dnevni sledi od 16. do 19. avgusta na Betnavi tečaj za KA. Pišite takoj po program in pojasnila na naslov: Katehlistinje E. K., Betnava pri Mariboru.

Selnica ob Dravi. V nedeljo 1. in 3. avgusta bo pri nas nekaj izrednega. Ob 20 bo zunaj na prostem med cerkvijo in šolo predstava mogoč-ne ljudske igre »Siehernik«. Igra je polna presrešljivih, v srce segajočih prizorov. Vabimo ne samo domače farane, marveč tudi vse bližnje in daljne sosede: Sv. Ožboit, Sv. Duh, Ruše, Kam-nico in še dalje. V slučaju, če bi zvečer deže-valo, predstava odpade.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo pripravlja za 8. avgust priljubljeno in sodobno igro »Podrti križ«. Naslov igre nam sam pove, kako primerna in potrebna je ta igra za današnji čas. Poleg veselih prizorov nam kaže igra težke probleme sedanjih dni v jasni luči. Igra zasluži, da si jo vsakdo ogleda.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V našem fantovskem odseku se je začelo po celjskem taboru novo življenje. Prijetni so nedeljski popoldnevi v našem odseku. Kar naenkrat nam mine nedeljsko popoldne ob žogi in gimnastičnih vajah. Zadnje nedeljo so nas razveselili s svojim obiskom fantje iz Maribora. Bratski smo skupno malo zapeli fantovske pesmi in igrali žogo. Želimo si še več takih obiskov. Sicer pa se shajamo tudi med tednom in se z vso žilavostjo pripravljamo na trojiški tabor koncem avgusta.

Marija Snežna na Velki. Pri nas bodo imele dekliške Marijine družbe lenarške dekanije v sredo 4. avgusta svoj shod. Ob 10 pridiguje vič. g. duhovni svetnik Drago Oberžan iz Maribora. Po sv. maši na prostem pri cerkvi tabor deklet z govori in petjem. Po odmoru večernice in razhod. Hribček Marije Snežne je najvišja točka Slovenskih goric, odkoder je na vse strani kra-

zornost živahen starejši gospod, ki je več častnikom nekaj razkazoval. Vprašal sem sosedo pri mizi, kdo da je ta gospod. Vprašani švab mi je odgovoril s pomilovalnim glasom: »To je norec — grof Zeppelin. Dobri možek si domišlja, da se bo lahko vozil po zraku.«

V šestih letih

oo Nemčija tako izpopolnila svoje vojno mornarico, da bo imela več kot 58 vojnih ladij, in sicer tri okropne križarke tipa »Deutschland« po 26.000, odnosno 35.000 ton, dve veliki matični ladji za letala, 14 križark in 40 rušicev. Vrh tega pa je treba prišteti še večje število podmornic.

»Tiho! — Pojdi zdaj k materi in lepo se pogovori z njo! Boji se te, da se boš jezil in ji ne boš mogel odpustiti.«

Skočil je pokonci in odhitel v hišo. Ko ga je Cenca zagledala, je na glas zaihtela:

»Moj Bog! Moj Bog!«

»Nikar si ne ženite k srcu, mati,« jo je miril; »vse je prav, je že vse prav.«

»Kaj? Ali že veš —?«

»Veronika mi je povedala.«

»Odpusti mi — — — Anza!«

»Rad, če je kaj odpustiti.«

Tedaj se je presunljivo razjokala. Jagar pa jo je že prijel za roke in jih obdržal v svojih.

»Anza, dober si, moj ljubi pob!« je ihtela. »Bog ti bo povrnil.«

Še isti večer je šel jagar v trg k patru Valerijanu in je ostal precej dolgo pri njem.

Drugo jutro se je podal v Gradec h grofu Kristalniku, da bi ga poprosil za tri tedne dopusta. Grof je bil čez mero ljubezniv; menda je iz te ali druge besede jagrove spoznal, da ta ve, kdo je njegova mati. Rad mu je dovolil dopust in mu je obljubil, da bo na njegovo mesto poslal za ta čas koga drugega v planino.

Ko se je jagar poslovil, mu je grof dal celó roko in dejal nenavadno prijazno:

»Če ti je kdaj kaj treba, vej, da sem jaz tu! Pridi, ne boš nikoli zaman trkal! Ali razumeš: zmeraj, če ti je treba! — Vidim, da si pameten, in mislim, da se boš vsake reči po pameti lotil in se ne boš nikoli prenaljil.«

Anza je pokimal, da ga razume, in se je lepo zahvalil.

Naslednja dva tedna je ostal jagar v Dobrov-ljah; ni pa stanoval pri Cenci, ampak dalje zgoraj v hribu pri nekih kočarjih, katerim je dejal, da mora biti zdaj blizu matere, da je pri roki, če bi se kaj hudega pripetilo.

Kakor slučajno sta se vsak dan sešla s patrom Valerijanom, ki je prišel sem gor na sprehod. Hodila sta med njivami gor in dol in Anza je pazljivo poslušal duhovnikove nauke.

K Cenci dol je pa šel ves ta čas le dva- ali trikrat, pa nikoli ni ostal dalje, kakor kvečjemu kake četrt ure, ki jih je prebil ob bolnični postelji. Obe, Cenca in Veronika, sta opazili, da je postal zelo resen in vase zatopljen. Z dekletom je spregovoril kako prijazno besedo, pa se hitro poslovil. Nekoč je rekel v durih:

»Veronika, ko bi bil prej vedel, kar zdaj vem, bi se marsikaj ne bilo zgodilo, tuči tisto tam nad Šmarskimi pečmi ne.«

»To kar pozabiva, Anza,« je odvrnila in glas ji je bil mehke in vdan, kakor ga ni bila vajena.

(Dalje sledi)

sen razgled, obenem nosi veličastno Marijino svetišče, v katerem se želi duhovno poživiti naša ženska mladina. Vabimo tudi dekleta iz jarenske in ljutomerske dekanije, ki so v naši bližini. Podajmo si roke in združimo srca za veliko delo lastnega posvečenja in narodnega prerodenja! Hčerke Marijine, obmejna slovenska dekleta, na veselo svidenje tukaj 4. avgusta!

Prosveta v Konjicah priredi 8. avgusta tabor fantovskega konjiškega okrožja.

Tabor katoliške mladine na Polzeli. Dne 1. avgusta hočemo dokazati vsem prijateljem katoliške prosvete, da še živi katoliška mladina na Polzeli, in sicer še vse bolj navdušena in odločna ter pripravljena za velike čase, katere nam je napovedal nepozabni vladika dr. Jeglič. Da ta duh ni zamrl, to hočemo dokazati ta dan s svojim nastopom. Zato lepo vabimo vse prijatelje našega gibanja, katerim je pri srcu sreča in poštenje naše mladine, pridite na ta naš tabor, da se navdušimo skupno za nadaljne boje! Tabor se bo začel ob treh popoldne.

*

Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu

Praznik katoliške prosvete v Posavju se bliža. Ta dan mora pokazati sadove našega dela, pa tudi naš ponos in našo zavest. Posavski prosvetni tabor mora biti v krogu ostalih taborov, ki se vrše letos širom Slovenije, veličastna manifestacija katoliške misli in prosvete v Posavju.

Prosimo vse, ki so prejeli okrožnice, da se ravna po navodilih v okrožnici. Vprašalne pole pa čimprej vrnite!

Spored tabora je sledeči: Popoldne po prihodu vlakov sprevod po trgu v baziliko, kjer bo sv. maša z ljudskim petjem. Pell bomo sledeče pesmi: »Kraljevo znamenje križ stoji«, »Lepa si, lepa roža Marija«, »Pridi molit o kristjan«, blagoslovno »Glasno zapojmo« in pa himno »Povsod Boga«. Prosimo, da se udeleženci naučijo navedenih pesmi, kolikor jih še ne znajo, da jih bomo peli vsi. Po sv. maši bo na prostoru pred cerkvijo prosvetni tabor s sledečim sporedom: Državna himna; govori: »Slovenec in vera«, govori g. prof. dr. Josip Hohnjec iz Maribora, in »Naša katoliška prosveta«, govori g. prof. Bitenc iz Celja, himna »Povsod Boga«. — Ob pol štirih popoldne bo pri Slomškovem domu telovadni nastop naše mladine.

Na predvečer tabora naj v vsaki župniji zagore kresovi, ti znaki naše borbe iz davnih dni. Možje in fantje, pripravite jih!

V župnijah, kjer se ni prosvetnih društev ali fantovskih odsekov, naj pridejo fantje na okrašenih kolesih, da bodo nastopili v sprevedu. Pridite tudi na lepo okrašene vozove! Okrašeni vozovi bodo zaključili spreved. Kdor ima narodno nošo, naj gotovo pride v njej. Dekleta naj pridejo, kolikor mogoče, v dečlah.

Vsi udeleženci tabora naj imajo taborni znak in nagelj. Taborne znake smo poslali vsem društvom, oziroma župnim uradom. Doblili jih boste pa tudi na dan tabora v Rajhenburgu. Taborni znak bo obenem vstopnica za stojišče za popoldanski nastop.

Kdor bi želel imeti naročeno kosilo, naj društva ali posamezniki javijo število kosil prosvetnemu društvu v Rajhenburgu najkasneje do dne 5. avgusta.

Obenem se tem potom obračamo na sosednja bratska društva izven videmske dekanije, oziroma Posavskega fantovskega okrožja, da se udeležijo tabora. Predvsem pa vabimo narodne noše, da pridejo na tabor, ker v Posavju ni narodnih noš.

Ostala navodila bomo se objavili. Bog živil!

Zagonetna smrt šoferja.

Ugotovitve pred smrtjo

Iz Celja v Zreče je peljal 51 letni celjski avtotaksler Alojzij Drofenik nekega gospoda, ki mu je naročil pri izstopu, naj počaka nanj. Avtotaksler se je nekam odpeljal, ne meneč se za naročilo potnika.

Drugi dan za tem je stal Drofenik s svojim avtomobilom na običajnem mestu pred »Unionom« v Celju. Tovarišem se je zdel čuden in so ga vprašali, kaj da mu je. Razodel je le toliko, da ga vse boli, nato je sedel v svoj avto in se je med krikom onesvestil.

Na pomoč mu je priskočil drug šofer, ki ga je odpeljal v bolnišnico, iz katere pa je Drofenik zbežal naravnost v ulico dr. Žerjava, kjer se je ponovno onesvestil in so ga nato spravili na stanovanje k ženi, katera je poklicala takoj zdravnika.

Zdravnik je ugotovil na moževem telesu potplutbe in nevarne notranje poškodbe, katere mu je nekdo prizadjal z udarci s topim predmetom.

Zdravnik je prijavil zadevo policiji, ki je poslala k poškodovanemu detektiva, da bi ugotovil, kdo in kje je avtotakslerja napadel. Detektiv ni mogel iz Drofenika prav ničesar iztisniti in še napram ženi je trdovratno molčal.

Drugi dan opoldne se je zdravstveno stanje poškodovanega toliko poslabšalo, da je izdihnil.

Po sodnem raztelesenju

Dne 21. julija so v mrtvašnici celjskega okoliškega pokopališča Drofenikovo tru-

plo sodno raztelesili. Zdravnika sta ugotovila, da je imel šofer počeno lobanjo, zlomljeni dve rebri in tudi druge notranje poškodbe. Sodna komisija je bila mnenja, da je bil rajni najbrž napaden in obdelan s kakim topim predmetom.

Slučaj Drofenikove smrti je začela raziskovati policija in ima sporočilo, da ni bilo oni dan, ko se je mudil Drofenik v Zrečah, tamkaj v krčmah nobenega pretepa. Dognano je, da se je podal Drofenik iz Zreč na Brinjevo goro in se je vračal od tamkaj proti poldne. Kakih 100 korakov pod cerkvijo ga je našel neki kmet nezavestnega pod cesto. Kmet je spravil šoferja v neko gostilno v Zreče, kjer so videli, da ima rano na glavi in razne druge poškodbe.

Izpred te krčme se je Drofenik odpeljal s svojim avtomobilom in ker se ni več dobro zavedal, v povsem napačno smer. Ko je sprevidel, da se prav ne pelje, je vprašal neznanca, ki mu je pokazal, kam mora zaobrtniti, da se bo vrnil v Celje. Avtotaksler se je res pripeljal v Celje, je še tamkaj čakal na morebitne voznje, ponoči se je podal domov in drugo jutro je bil zopet na svojem mestu pred »Unionom«, kjer se je odigralo, kar smo povedali zgoraj.

Tudi po sodnem raztelesenju in po poizvedbah policije je ostala Drofenikova smrt zagonetka, katera bo težko kdaj pojasnjena.

Oče brezžične oddaje umrl.

Veliki iznajditelj G. Marconi †

V starosti 63 let je podlegel 20. julija v Rimu srčni kapi Guglielmo Marconi, katerega lahko imenujemo očeta danes tolikanj upoštrevane brezžične oddaje, brez katere si modernega prometa z letali niti predstavljati ne moremo.

Rajni se je rodil 25. aprila 1874 v Griffonu pri Bologni na Italijanskem. Že kot dijak se je lotil z vso vnamo raziskovanja brezžičnega brzojavljanja. Po dolgotrajnih poskusih mu je uspел prvi brezžični brzojav leta 1895, in to seve na zelo kratko razdaljo. Leta 1896 mu je Angleška patentirala njegovo izredno iznajdbo. Leta 1899 je poslal brezžično brzojavko preko tako zvanega »Kanala« ali morja med Anglijo in Francijo. Leta 1901 je že

brzojavil brezžičnim potom preko Atlantskega Oceana.

Kakor hitro mu je brezžični izum povsem uspел, se je čisto posvetil izboljšanju aparatov za brezžično oddajo. Naselil se je za dalje časa na Angleškem, kjer je osnoval brzojavno družbo. Za številne izume je prejel leta 1929 Nobelovo nagrado.

Italijanska vlada ga je imenovala za senatorja in zadnja leta je bil častni predsednik italijanske akademije znanosti in italijanski kralj mu je podelil plemenitaški naslov.

Po vojni se je največ bavil z uvedbo brezžičnih oddaj na kratke valove. Na svoji jahti (ladji) »Elektra« je preizkušal svoje izume. Njegovo ime je spet zaslovelo, ko je pred leti s svoje jahte pržgal na svetovni razstavi v Melbourneju v Avstraliji vse luči in s tem tako rekoč razstavo otvoril. Marconi je zgradil tudi posebno radijsko oddajno postajo za Vatikansko državo.

Časopisje naglašja, da je Marconi slutil smrt.

Sv. oče Pij XI. izjavlja, da je bil Marconi v soboto 17. julija pri njem v avdienci brez posebnega razloga. Prosil je le papeža za blagoslov njemu in njegovi rodbini. Papež je mnenja, da je veliki mislec in iznajditelj Marconi predvidel, da bo kmalu umrl in ga je ta slutnja nagnila, da je prišel k njemu po slednji blagoslov.

Sv. očeta je zelo dirnila vest o njegovi smrti. Po državnem tajniku kardinalu Pacceliju je izrazil sožalje italijanski vla-